PARLAMENT EUROPEJSKI

2004 *2009*

Dokument z posiedzenia

11.3.2009

B6-0115/2009 }
B6-0116/2009 }
B6-0117/2009 }
B6-0119/2009 }
B6-0120/2009 } RC1

WSPÓLNY PROJEKT REZOLUCJI

projekt zgodnie z art. 115 ust. 5 Regulaminu złożyli

– José Ribeiro e Castro, Charles Tannock, Bernd Posselt, Tunne Kelam, Filip Kaczmarek, Laima Liucija Andrikienė, Eija-Riitta Korhola, w imieniu grupy politycznej PPE-DE
– Pasqualina Napoletano, Emilio Menéndez del Valle, w imieniu grupy politycznej PSE
– Johan Van Hecke, Thierry Cornillet, Eugenijus Maldeikis, w imieniu grupy politycznej ALDE
– Adam Bielan, Ewa Tomaszewska, Mieczysław Edmund Janowski, Konrad Szymański, w imieniu grupy politycznej UEN
– Margrete Auken, w imieniu grupy politycznej Verts/ALE

zastępuje on tym samym projekty rezolucji złożone przez następujące grupy polityczne:

– PPE-DE (B6-0115/2009)
– PSE (B6-0115/2009)
– UEN (B6-0117/2009)
– ALDE (B6-0119/2009)
– Verts/ALE (B6-0120/2009)

w sprawie Gwinei Bissau

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie Gwinei Bissau

Parlament Europejski,

- uwzględniając oświadczenie UE z dnia 3 marca 2009 r. w sprawie tragicznych wydarzeń w Gwinei Bissau,

- uwzględniając zarówno wybory prezydenckie (w dniu 19 czerwca 2005 r.), jak i parlamentarne (w listopadzie 2008 r.),

- uwzględniając oświadczenie Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych z dnia 4 marca 2009 r. w sprawie obecnego kryzysu politycznego w Gwinei Bissau,

- uwzględniając oświadczenie Komisji Unii Afrykańskiej (UA) z dnia 2 marca 2009 r.,

- uwzględniając art. 115 ust. 5 Regulaminu,

A. mając na uwadze, że w dniu 2 marca 2009 r. prezydent João Bernardo Vieira został zastrzelony przez zbuntowanych żołnierzy kilka godzin po zamachu bombowym, w którym zginął szef sztabu armii, generał Tagme Na Waie; mając na uwadze, że wskutek tych zabójstw ze sceny politycznej zostały usunięte dwie bardzo potężne, rywalizujące ze sobą osobistości, którym w ciągu ostatnich czterech miesięcy udało się ujść z życiem z kilkakrotnie podejmowanego usiłowania zabójstwa,

B. mając na uwadze, że ataki te nie były postrzegane jako zamach stanu, i mając na uwadze, że Rada Pokoju i Bezpieczeństwa UA nie zawiesiła w prawach członka Gwinei Bissau, jak to miało miejsce po ubiegłorocznych zamachach w sąsiadujących z nią Gwinei i Mauretanii,

C. mając na uwadze, że niedawno wybrany marszałek Zgromadzenia Narodowego, Raimundo Pereira, został zgodnie z konstytucją zaprzysiężony na prezydenta na ograniczony okres do czasu wyborów; mając na uwadze, że Raimundo Pereira wezwał wspólnotę międzynarodową do pomocy w ustabilizowaniu kraju,

D. mając na uwadze, że dziesięciolecia niestabilności politycznej w Gwinei Bissau doprowadziły kraj do głębokiego kryzysu, charakteryzującego się brakiem dostępu do czystej wody, opieki zdrowotnej i edukacji, w którym urzędnikom służby cywilnej w wielu ministerstwach od wielu miesięcy nie wypłacono wynagrodzeń, a kraj jako jedno z niewielu państw objęty jest programem prac Komisji Budowania Pokoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, która ma na celu pomoc ubogim krajom w uniknięciu powrotu do wojny lub chaosu; mając na uwadze, że zabójstwa miały miejsce w czasie zwiększonego zaangażowania UE i sił międzynarodowych mającego na celu budowanie demokratycznego i stabilnego państwa Gwinea Bissau,

E. mając na uwadze, że od czerwca 2008 r. UE udziela porad i pomocy na rzecz wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa w Gwinei Bissau poprzez misję prowadzoną w ramach

Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony pod nazwą „Unijna reforma sektora bezpieczeństwa (EU SSR) w Gwinei Bissau”,

F. mając na uwadze, że wybory parlamentarne w listopadzie 2008 r. były ważnym testem dla Gwinei Bissau, której przejście pod demokratyczne rządy bardzo potrzebowało nowego bodźca; mając na uwadze, że wybory chwalili zarówno obywatele, jak i obserwatorzy międzynarodowi, szczególnie wyborcza misja obserwacyjna UE, i że utorowały one drogę ściślejszemu poparciu ONZ dla prowadzonych w tym kraju działań na rzecz budowania pokoju; mając na uwadze, że w okresie wyborów wojsko trzymało się z dala od procesu wyborczego i dotrzymywało zobowiązań do gwarantowania pokojowego otoczenia,

G. mając na uwadze, że zabójstwa wydają się być związane z politycznymi napięciami wynikającymi z historycznej rywalizacji, podziałów etnicznych i niestabilności w szeregach wojskowych, a także narastającego występowania w kraju interesów związanych z handlem narkotykami, co razem składa się na bardzo skomplikowaną i niebezpieczną sytuację, która nieustannie podważa zdolność kraju do odzyskania spokoju,

H. mając na uwadze, że coraz więcej dowodów na handel narkotykami prowadzony na terenie regionu i tranzytem przezeń pokazuje, jak poważnym zagrożeniem stał się on dla całej Afryki Zachodniej i stwarza już ogromne niebezpieczeństwo dla Unii Europejskiej poprzez oddziaływanie na regiony ościenne,

I. mając na uwadze, że Gwinea Bissau zmaga się z problemem handlu narkotykami i służy jako główny narkotykowy punkt tranzytowy pomiędzy Ameryką Południową i Europą, a także mając na uwadze, że handel narkotykami stanowi poważne zagrożenie dla stabilności politycznej w kraju,

1. zdecydowanie potępia zabójstwa prezydenta Gwinei Bissau, João Bernardo Vieiry, oraz szefa sił zbrojnych, generała Tagmé Na Waié, które miały miejsce odpowiednio w dniach 1 i 2 marca 2009 r.;

2. składa szczere kondolencje rodzinom zmarłego prezydenta João Bernardo Vieiry i zmarłego generała Na Waié, a także narodowi Gwinei Bissau;

3. wzywa władze Gwinei Bissau do dokładnego zbadania tych zbrodni oraz do postawienia osób odpowiedzialnych przed wymiarem sprawiedliwości, a także wzywa społeczność międzynarodową do wywierania niezbędnego wpływu i oferowania maksymalnego wsparcia wymaganego do osiągnięcia tego celu; zwraca uwagę, że sprawy dotyczące zabójstwa generałów Ansumanego Mané (2000 r.) i Veríssimo Correii Seabry (2004 r.) nie zostały jeszcze wyjaśnione, a odnośnych zabójców nie znaleziono, nie postawiono w stan oskarżenia i nie osądzono; podkreśla, że bezkarność nie stanowi rozwiązania;

4. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie armii do poszanowania konstytucji Gwinei Bissau i wzywa do ścisłego przestrzegania krajowego porządku konstytucyjnego;

5. wzywa wszystkie strony do rozstrzygania sporów metodami politycznymi i pokojowymi w ramach instytucji Gwinei Bissau i sprzeciwia się wszelkim próbom zmiany rządu przy pomocy metod niekonstytucyjnych;

6. wyraża nadzieję, że wybory prezydenckie odbędą się w terminie 60 dni, jak to określono w konstytucji, i wzywa państwa członkowskie i społeczność międzynarodową do dopilnowania, aby Gwinea Bissau otrzymała wsparcie finansowe i techniczne konieczne do przeprowadzenia wiarygodnych wyborów;

7. podkreśla, że istnieje niebezpieczeństwo, iż dopóki jej instytucje będą słabe strukturalnie, Gwinea Bissau pozostanie niestabilna i niezdolna do radzenia sobie z szalejącą korupcją czy do zmiany swego statusu jako głównego kraju tranzytu narkotyków;

8. wzywa Radę, Komisję, państwa członkowskie, Organizację Narodów Zjednoczonych, Unię Afrykańską, Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), Wspólnotę Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) i innych członków wspólnoty międzynarodowej do monitorowania rozwoju wypadków w Gwinei Bissau, do pomocy w ochronie jej porządku konstytucyjnego oraz do dalszego wspierania wysiłków na rzecz budowania pokoju w kraju;

9. wzywa do natychmiastowych rozmów pomiędzy różnymi frakcjami politycznymi w kraju z myślą o stworzeniu programu, do którego realizacji zobowiążą się wszyscy interesariusze, a który obejmie przyspieszenie reformy sektora bezpieczeństwa, zmianę prawa wyborczego, reformę administracji publicznej, środki na rzecz zwalczania korupcji, stabilizację makroekonomiczną i konsultacje ze społeczeństwem obywatelskim na temat pojednania narodowego;

10. z zadowoleniem przyjmuje decyzję podjętą w dniu 3 marca 2009 r. przez Wspólnotę Gospodarczą Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS) o wysłaniu delegacji ministerialnej do Gwinei Bissau, złożonej z ministrów z Nigerii, Burkiny Faso, Republiki Zielonego Przylądka, Gambii i Senegalu, z udziałem przewodniczącego Komisji ECOWAS, a także podobną decyzję podjętą tego samego dnia przez Wspólnotę Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) o do Gwinei Bissau wysłaniu misji politycznej, kierowanej przez portugalskiego sekretarza stanu ds. zagranicznych i współpracy, przy czym obie te misje angażować będą wszystkich interesariuszy z myślą o przywróceniu zaufania między podmiotami politycznymi, siłami bezpieczeństwa i społeczeństwem obywatelskim oraz o powrocie kraju do stanu konstytucyjnej normalności;

11. z głębokim zaniepokojeniem zwraca uwagę na zagrożenie, jakie dla umocnienia pokoju w Gwinei Bissau i stabilności regionu Afryki Zachodniej stanowi przeładunek narkotyków pochodzących aż z Kolumbii i Afganistanu oraz handel ludźmi, a także wzywa agencje Organizacji Narodów Zjednoczonych, aby przy odpowiednim wsparciu ze strony ECOWAS opracowały regionalny plan działania, by sprostać temu wyzwaniu;

12. wzywa Komisję Budowania Pokoju Organizacji Narodów Zjednoczonych do udzielania

wsparcia w nieprzerwanym świadczeniu obiecanej przez darczyńców pomocy (zarówno finansowej, jak i technicznej), w szczególności w odniesieniu do reform sektora bezpieczeństwa i reform administracyjnych oraz walki z handlem narkotykami;

13. wzywa Radę i Komisję do dalszego udzielania porad i pomocy na rzecz wsparcia reformy sektora bezpieczeństwa w Gwinei Bissau poprzez misję PE prowadzoną w ramach Europejskiej Polityki Bezpieczeństwa i Obrony pod nazwą „EU SSR Guinea-Bissau” i do przedłożenia sprawozdania na temat osiągniętych już postępów;

14. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, sekretarzom generalnym ONZ i Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej, instytucjom Unii Afrykańskiej, Wspólnemu Zgromadzeniu Parlamentarnemu AKP-UE, Sekretariatowi Wspólnoty Państw Portugalskojęzycznych (CPLP) oraz rządowi i parlamentowi Gwinei Bissau.